

marts hos de andre Schengenministre. Ellers ved jeg ikke, hvad der ligger i at være observatør.

Dér kan man så få at vide, hvad strategien er for disse landes vedkommende. Men jeg synes, ministeren skulle meddele de andre lande, at Norden skal forhandle samlet og på et klart mandat, sådan at der ikke må aftales noget som helst, som på nogen som helst måde svækker eller forringer den nordiske pasunion.

Så har jeg lagt mærke til, at ministeren ved forskellige lejligheder har udtalt, at Schengensamarbejdet og den nordiske pasunion i virkeligheden er den samme konstruktion. Nu nikker ministeren og bekræfter, at det går han og siger!

Den udtalelse, ministeren dér kommer med, er jo dybt forkert. Den nordiske pasunion er en fri aftale mellem frie lande, som går ud på, at vi kan rejse over grænserne uden at tage passet med.

Schengenaftalen indeholder ud over principet om, at man kan rejse over grænserne, dels et kæmpemæssigt registersystem på særdeles tvivlsomt retssikkerhedsmæssigt grundlag, hvor der skal registreres en masse såkaldt uønskede personer osv., dels et politisamarbejde, som bl.a. kommer til at betyde, at man vil få det sådan, at tysk politi kan fortsætte over den dansk-tyske grænse og følge efter mistænkte ind i Danmark – det, der kaldes »hot pursued« eller varm forfølgelse.

Ministeren siger altid, når vi drøfter det her, at der ikke bliver tale om, at tysk politi får lov til at anholde den mistænkte. Nej, tysk politi skal bare følge efter den mistænkte, og så står vi altså i den situation, at vi sandsynligvis vil opleve, når det kommer så vidt – hvis det kommer så vidt, det håber jeg ikke – at der vil blive rejst et politisk krav om, at så skal det tyske politi, når det har fulgt efter en mistænkt langt ind i Danmark, ikke slippe vedkommende løs. Så skal de da selvfølgelig have lov til at anholde ham. Det bliver det næste krav, der vil blive stillet fra Schengensamarbejdets side. Alt andet er da utænkeligt.

Det er ren bortforklaring, når ministeren siger, at det slet ikke vil komme på tale, at der kan ske anholdelser. Man vil da spørge ministeren: Er det virkelig forsvarligt, at vi skal lade ham gå nu, når vi har mulighed for at arrestere ham?

Hvis man først slipper den barriere, har vi tysk politi opererende inde i Danmark. Det kan jeg slet ikke forstå at man kan drømme om på

nogen tænkelig måde at acceptere. Vigtige sider af Schengensamarbejdet gør, at det ikke kan sammenlignes – som ministeren går rundt og gør det – med den nordiske pasunion. Den indeholder jo ingen af disse elementer, som truer vores retssikkerhed.

Derfor vil jeg slutte i denne omgang med at stille et forslag om motiveret dagsorden, som altså går ud på at sikre, at regeringen får et klart forhandlingsmandat, således at der ikke kan ske det, at ministeren vender hjem med en ramponeret nordisk pasunion:

Forslag om motiveret dagsorden

»Idet Folketinget pålægger regeringen at sige nej til dansk deltagelse i alle internationale aftaler, som indskrænker, begrænser eller skader den nordiske pasunion, går Folketinget hermed over til næste sag på dagsordenen.«

(Dagsordensforslag nr. D 46).

Første næstformand (Ivar Hansen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se foran). Jeg skal lade dette dagsordensforslag indgå i de videre forhandlinger.

Dorte Bennedsen (S):

For Socialdemokratiet er det helt afgørende, at vi også fremover kan bibeholde den nordiske pasunion. Det er allerede sagt mange gange fra denne talerstol, men vi skal gerne gentage det endnu en gang. Vi ønsker, at nordiske statsborgere også i fremtiden skal kunne krydse nordiske landegrænser uden krav om pas, og at de kan slå sig ned i et andet nordisk land uden krav om opholdstilladelse.

Det er i øvrigt mig bekendt ikke nogen specifik socialdemokratisk holdning. Så vidt jeg kan vurdere, deles den om ikke af alle så i hvert fald af næsten alle partier i Folketinget. Vi er tilhængere af den fri bevægelighed, og vi ønsker ikke nye grænser, hverken i Norden eller mellem Norden og Europa. Men med Schengenaftalens ikrafttræden senere i denne måned er vi, uden at vi selv har været herre over det, havnet i en situation, som kan betyde nye grænsedragninger enten mellem Danmark og Tyskland eller mellem Danmark og de andre nordiske lande. Det er to situationer, der begge er lige uønskede.

Så noterer jeg mig, at hr. Keld Albrechtsen mente, at de nordiske lande i fællesskab skulle gå ind og lave nogle forhandlinger med Schengenlandene. Og hvis man valgte hr. Keld